

KARIZMATIČKA OBNOVA — ŠANSI ZA CRKVI

*Intervju s kardinalom Suenensom**

Stanko Pavlović — Kardinal Suenens

Mnogima je teško razumljiv pojam karizmatički ili karizmatička obnova. Time se misli na novo buđenje u Crkvi, koje je dobilo svoj impuls izvana. Ovo buđenje je započelo prije dva desetljeća u SAD. U Evropi, pa i u našoj domovini, osjeća se njegovo djelovanje sve jače.

Nicanje i postojanje molitvenih grupa u nas potaknulo nas je na razgovor s kardinalom Suenensom. Kao jedan od glavnih zastupnika karizmatičke obnove Kardinal iznosi nekoliko svojih iskustava i mišljenja. Razgovor je tekao s posebnim osvrtom na našu domovinsku Crkvu.

Crkva u svijetu: Gospodine Kardinale, mnogi Vas nazivaju jednim od stupova II. vatikanskog sabora. Vi ste bili voditelj komisije za konstituciju »Lumen gentium«. Što znači Koncil za Vas osobno?

Kardinal Suenens: Koncil je bio velika šansa za Crkvu da se obnovi iz dubine. Papa Ivan XXIII želio je da Katolička Crkva postane sposobnom u svojoj religioznoj životnosti voditi ekumenske dijaloge. Stoga je konstitucija *Lumen gentium* vrlo važna za Crkvu, jer tamo govori Crkva o samoj sebi, o tome što je ona. Crkva je sakrament Kristov, kao što je Krist sakrament Oca. Posebno se radujem zbog jednog dijela konstitucije, gdje se govori o karizmatičkoj Crkvi. To je bila mogućnost da Crkva nekoliko godina kasnije mogne primiti karizmatičku obnovu.

Crkva u svijetu: Fenomen i dar karizmatičke obnove općoj Crkvi nije vrlo star. Njezini počeci u Katoličkoj Crkvi sežu do 1967. god. u SAD. Kako ste Vi poznali ovu Obnovu?

Kardinal Suenens: Ja sam pripremao knjigu o Duhu Svetom. Naslov knjige je glasio *Duh Sveti — naša nada*, i onda su mi neki prijatelji rekli da je nastao vrlo značajan obnoviteljski pokret po Duhu Svetom u SAD u Katoličkoj Crkvi. Nedugo zatim otputovao sam u SAD i onda sam tu taj pokret promatrao i pobliže upoznao.

Crkva u svijetu: Koje je to godine bilo?

Kardinal Suenens: Prva pitanja su došla za vrijeme putovanja u 1972. godini: »što mislite o karizmatičkoj obnovi?« Tada nisam još ništa o tom znao. Ali otada sam se više informirao, tako da sam krajem 1972. znao što je ona. Prve kontakte s karizmatičkom obnovom imam od 1973. iz SAD; primijetio sam da je ona nešto vrlo važno za Crkvu.

Crkva u svijetu: Vi ste kao biskup i kardinal susretali i druge u biskupskoj službi. Kako su oni i posebno papa Pavao VI. na to reagirali?

* Ovaj aktualni intervju s kardinalom Suenensom vodio je za Crkvu u svijetu naš suradnik fra Stanko Pavlović.

Kardinal Suenens: Kad sam upoznao ovu obnovu, ja sam vrlo mnogo o tom pisao papi Pavlu VI. i o tom govorio, tako da je on znao što se događa. Biskupe u cijelom svijetu upoznao sam o tome najviše kroz moje knjige i članke. Njima često govorim: »Pogledajte, što se u Crkvi događa u ovom trenutku, ne samo izvana. Ulazite u ovaj pokret, tako da vi kao pastiri možete pratiti ovaj važan pokret u Crkvi, i to ne samo izvanjski?« Poslije toga mnoge su biskupske konferencije zauzele svoj stav o karizmatičkoj obnovi.

Crkva u svijetu: Koja je značenja imao za Vas kao biskupa susret s karizmatičkom obnovom?

Kardinal Suenens: Za mene je nastupilo jedno veliko oslobođenje u molitvi, tako da to mogu i tijelom očitovati u molitvi. Drugi govore o mojim propovjedima, da sam sada mnogo slobodniji i neposredniji u mojim propovjedima nego prije.

Crkva u svijetu: Koji Vam se novi horizonti otvaraju kroz ovu Obnovu?

Kardinal Suenens: Posebno mogu istaknuti obnovu sakramentalnog života (euharistija, krštenje, krizma...). Sve to, također na ekumenskom nivou, najavljuje nove velike mogućnosti: jedinstvo kroz molitvu. Proljeće daje svemu novi život. Tako je i s karizmatičkom obnovom. U njoj su obuhvaćena i sva područja života u Crkvi i po milosti Duha Svetoga mogu biti obnovljena sva ova područja.

Crkva u svijetu: Vas je Papa opunomoćio kao odgovornog za karizmatičku obnovu u cijelom svijetu. Mnogi duhovni darovi (karizme) ponovo se doživljuju u Crkvi, koji su gotovo nestali u povijesti Crkve. Prisutnost mnogih darova — karizmi — zbunjuje mnoge vjernike. Zbog čega dolazi do toga?

Kardinal Suenens: Nije posve ispravno da su »nestale« mnoge karizme u povijesti Crkve, kao što Vi rekoste. Mnogi duhovni darovi su ostali ipak živi u Crkvi, iako to nije uvijek tako kao u Pavlovim zajednicama. Darovi — karizme — postaju sve manje vidljivi, ali oni prelaze u život svetaca. Njih još uvijek možemo susresti u samostanima Istoka. Kod monaha Istoka postoji jedna vrlo stara tradicija, npr., moliti za ozdravljenje. U Crkvi Zapada nisu ostale žive uvijek mnoge karizme, tu imate pravo. Zašto? Crkva se promatra suviše kao institucija i ne vidi se dovoljno tajna Crkve, koja je uvjetovana Duhom Svetim.

Crkva u svijetu: Dar jezika i proroštva često je kamen spoticanja ili privlačenja u karizmatičkoj obnovi. Što znače za Vas osobno i za Crkvu ovi duhovni darovi?

Kardinal Suenens: Za mene nije dar jezika dar govorenja stranih jezika, nego dar molitve. Radi se o daru, odn. o obdarenosti moliti u tuđim jezicima. Posebnost ovog milosnog dar molitve je, kako kaže Pavao, unutarnja pjesma, koja se penje Bogu u jedinstvu s Duhom Svetim, koji u nama moli s neizrecivim uzdisajima. To je duboka molitva, koja oslobađa, koja ima smisao u sebi.

Kod proročkog dara mora se razlikovati, što riječ »dar proroštva« označuje. Za mnoge ljude ovaj milosni dar znači proricanje budućih stanja. To on nije. Stoga bi se morala izbjegavati upotreba ove riječi, jer za mnoge ima samo ovu dimenziju, dok njegov stvarni smisao je govorenje pod Božjim vodstvom. To je nešto posve drugo. Jedna proročka izjava od Boga je inspirirana; tim može biti prorečena i budućnost, ali to nije njegova stvarna uloga. Dar proroštva je dakle spoj Božjih i ljudskih elemenata. Stoga se i duhovi moraju razlikovati!

Crkva u svijetu: I našoj hrvatskoj domovinskoj Crkvi poklonjena je karizmatička obnova. Na početku se javljaju mnoga protivljenja i nesporazumi. U čemu Vi vidite njihove uzroke i kako bi se oni mogli najbolje izbjeći?

Kardinal Suenens: Radujem se, da se obnova u Duhu Svetom proširuje u vašoj domovini. Pretpostavljam da su ovi nesporazumi posvuda slični. Negativni su postupci uvjetovani vladanjem pentekostalaca ili pretjerivanjima nekih skupina ili ljudi. Ispravnije bi bilo obuhvatnije promatrati i procjenjivati karizmatičku obnovu, tj. u Crkvi na razini cijelog svijeta, a ne ograničavati se samo na pojedinačne grupe ili osobe. Ja im govorim: Uvijek ima čudnih ljudi, koji se pozivaju u svom radu na djelovanje Duha Svetoga. Jedna napomena: Ako se zapali svijeća u tami oko nje lete sve više komarci i mušice. Ali pri tome ne treba suditi o mušicama i komarcima. Moramo to promatrati što pozitivnije. Svećenici moraju shvatiti ozbiljno svoju zadaću. Oni trebaju teološki odgajati vođe ovih molitvenih skupina. Potrebno je obrazovanje u svim životnim područjima. Neko drugo rješenje ne vidim.

Crkva u svijetu: Upoznali smo karizmatičku obnovu kao stvarnost duboko ukorijenjenu u Crkvu. Ipak čuju se prigovori, npr. da je to sekta. Odakle i zašto to dolazi?

Kardinal Suenens: Pretpostavljam, s jedne strane, da elementi, kao npr. dar jezika, koji se kao neobični pojavljuju, mogu izazvati dojam da su ljudi iz ovih molitvenih skupina ljudi drugog ranga. Ali kad oni svoje molitve usmjere u pastoralne djelatnosti, odmah se primjećuje da oni ne sačinjavaju nikakvu zatvorenu grupu, nego skupinu od koje polaze impulsi za pastoralne i socijalne djelatnosti.

Radosno sam posjetio jedno »dječje selo« u New Yorku, koje je prihvatilo otprilike 20.000 djece. Njegov voditelj je svećenik franjevac sličan po svom radu Majci Tereziji. Tamo vlada stvarno siromaštvo. Dragovoljno mu pomaže otprilike 100 ljudi. Pravilo zahtijeva trosatnu molitvu, da bi to mogli izdržati. To je velika stvar propovijedati molitvu i djelo!

Crkva u svijetu: U Bruxellesu postoji nekoliko novih zajednica (samostanskog tipa) karizmatičke obnove. Kako su one nastale?

Kardinal Suenens: U Bruxellesu postoje tri takve zajednice, komuniteta: Jedna je osnovana od zajednice »Theophanie von Mont Pellier«, druga — francuska zajednica »Isusovo bratstvo« — osnovana je od jedne američke zajednice, zatim »Jeruzalem-zajednica«. Ti su komuniteti nastali

iz kontakata sa spomenutim stranim karizmatičkim zajednicama. Oni su plod zajedničkog života i molitve, koji su nastali iz različitih molitvenih skupina.

Crkva u svijetu: Koje učinke imaju te zajednice, ti komuniteti na župe i u župama?

Kardinal Suenens: U ovom trenutku postoje dvije paralelne linije: Mi pokušavamo postići da se omogući otvaranje sa strane župa i sa strane ovih zajednica za pastoralne i socijalne zadatke.

Crkva u svijetu: Vi ste veliki Marijin štovatelj. Kako je doživljena Marija u krugovima karizmatičke obnove?

Kardinal Suenens: Na početku je karizmatička obnova u Americi bila pod jakim ekumenskim utjecajem, tako da Marijina uloga nije bila uzeta puno u obzir, da ne bi smetala ekumenizmu. Onda sam se ja uključio i molio sam katolike da sačuvaju i ispovjedaju svoju katoličku pripadnost. Oni trebaju govoriti o svom papi, biskupu i o Mariji. Ona je shvaćena unutar ove Obnove kao Majke Crkve, župne zajednice, i kao majka duhovske zajednice. Ona je osluškivalana jedinstven način Isusa i Boga. Ona Mu je bila poslušna na jedinstven način. Doživjela je s drugima, s apostolima Duhove. Marija je naša Majka.

Crkva u svijetu: Što možete još reći čitaocima našeg časopisa »Crkva u svijetu« s obzirom na karizmatičku obnovu?

Kardinal Suenens: Onima koji sumnjaju i koji se kolebaju: Pođite preko vode i ne gledajte u hladnu vodu pod vašim nogama, nego na Gospodina. Ja sam osvjedočen, da vjetar Duha Svetoga puše prema vama. Imajte povjerenja u Njega!

Crkva u svijetu: Hvala Vam, gospodine Kardinale!

VRBE ŽALNE

Josip Radić-Planinić

Grlili još tko vrbe u mom kraju
vrbe žalne
vrbe nježne
bez ukrasa
osamljene

prijatelji moji neznani
poniženi
prezreni
iz iste smo rijeke istočeni
vrbe neisplakane